

NỖI LÒNG DÂNG MẸ VIỆT NAM ! *(Quốc Hận 2018)*

Võ Đại Tôn (Hoàng Phong Linh)

Bốn mươi ba năm rồi
Con vẫn đi tìm MẸ.
Vết thương mờ cõi còn hoen máu lệ
Bao đêm ác mộng bùng lên.
Giữa trùng dương thuyền như lá lênh đênh
Con quỳ lạy khi tầm xa quê cũ.
Trời lưu vong tượng đá đầy rêu phủ
Góc công viên con gọi MẸ, đâu rồi ?
Con đã về : - tìm hơi ấm trong nôi
Ôm tay MẸ, sống nguyên đời thơ dại.
Viên gạch lót đường, xuyên rừng đêm biên ải
Phút sa cơ, con thấy MẸ bên mình.
Đời trung niên hằn dấu ấn điêu linh

Trong ngực tối, máu đen thành mực viết.
Xin dâng MẸ, dòng Thơ con tha thiết
Chỉ cầu mong tồn tại, tiếp Lên Đường.
Rồi hôm nay, nhìn lại cảnh quê hương
Con vẫn thấy MẸ cần khô áo rách.
Tóc bạc cuối đời, con vẫn xin làm gạch
Lót đường đi cho thể hệ Em-Con.
Xin MẸ thương con, dù sức yếu mỗi mòn
Nâng con dậy, không quay đầu bỏ cuộc.
Bạn bè con theo tuổi đời bay vút
Bóng cô đơn còn lại giữa đêm trường.
Dù ngày mai theo tiếng gọi Vô Thường
Hồn con vẫn cá Hồi quay tìm MẸ.
Con sẽ về - hòa chung cùng Tuổi Trẻ
Thét vang lên đòi lại Quyền Người.
Đồng hành bên nhau, vang vọng tiếng cười
Quy ôm MẸ giữa trời Xuân Dân Tộc.
Tuổi hoàng hôn, con không còn tiếng khóc
Nhưng vẫn còn nguyên vẹn máu hồng tim.
Hơn bốn mươi năm, con còn mãi đi tìm
Hình bóng MẸ nuôi đời con Trung Nghĩa.
Cách không gian nhưng cùng chung tuyến địa
Con nguyện lòng theo bước MẸ ngày đêm.
Con không về - khoe cảnh sống ấm êm
Nơi xứ lạ lãng quên hồn Tổ Quốc.
Không làm khách nhàn du giữa nguồn đau Dân Tộc
Thản nhiên nhìn bao bạo ngược tàn hung.
Đến cuối đời xin tâm nguyện cùng chung
Bao thể hệ lau khô dòng lệ MẸ.
Đất Nước hồi sinh giữa trời Xuân muôn về

Như nghìn xưa theo MẸ lúc lên non.
Hoa Nhân Bản, viết lại SỬ vàng son
Dâng lên MẸ - xin vương tròn Đạo Lý.
Phút tàn hơi chỉ mong lòng toại ý
Được quý hôn từng mảnh đất Quê xưa.
Đàn Cháu Con thôi dãi nắng dầm mưa
Trời lại sáng, đường tương lai rộng mở.
Ngẩng cao đầu, nhịp hòa chung hơi thở
Cùng năm Châu sống đẹp với Nhân Quyền.
MẸ VIỆT NAM ! Cho con vẹn lời nguyện
Chung góp sức, trọn đời xin dâng MẸ !
Hơn bốn mươi năm, trăm luân dâu bể
Vẫn nguyện tình chung thủy với Quê Hương.

Võ Đại Tôn
Hải ngoại, 43 năm Quốc Hận – 2018.

www.vietnamvanhien.info

vietnamvanhien.net

Xem tiếp Tiếng Anh phần dưới

A COMMEMORATION TO MOTHER VIETNAM

(Vietnamese Poem by VO DAI TON, English translation by Dr. PHUONG ANH).

***South Vietnam National Day of Mourning, Black April
1975-2018.***

Forty three years have passed

I continued to search for You, Motherland !
Severed wounds still bled red tears
Many nights my nightmare relived.
Like fallen leaves our boat ferried the great ocean
On my knees despaired, forced to leave my homeland.
In faraway lands I am a moss-ridden statue
Alone on park benches I called for You.

I returned – in search for any warmth left in your
womb
To hold Your hand once more, to relive my childhood,
A stone to pave the way, in the cover of darkness
through dense forest via foreign land,
In imminent danger, I saw You with me.
At the fullness of life, I left my family in patriotic
pursuit
Alas, prison darkness have transformed my blood into
black ink
For You, I keenly wrote many verses
On last prayer that I may live to travel the Path.

Long have we parted, yet today I still see my
homeland
Suffering in hunger and rags.
Grayed by years yet one stone I wish to remain
A stepping stone for the next generation and their
children's children.
Motherland, stay with me when I am old and weak
Help me to remain faithful to the Path
All my friends have lived and have passed.
Alone in darkness I am one
Even if tomorrow, death beckons
My soul remains an upstream trout, back to its Origin.

I will return – together with the Young
Screaming for Human Rights.
United as One the echoes of our voice and laughter
On my knees once more in the Spring of my
Homeland !

My tears have dried in twilight
But my blood runs red to the end.
More than forty years, I am still searching
For Your shadow and life's honour.
Afar yet one Path
I promise to keep.
I will not return to gloat my newfound freedom
From another and forget my Homeland.
I will not be a tourist amongst my poor fellow
With blind eyes to the injustice still upon my people.

My last days I pray for one united wish
For all generations to dry the tears of our Motherland
To rebirth a Nation in the new Spring of life
Like the days of my youth
Humanity to write History
A Nation bound by Hope, Faith, Honour and
Rightousness.
One last breath I pray my wish come true
To kneel once more to kiss the soil of my Homeland.
My children and grandchildren released from the
harsh sun and rain
A new dawn to light a future full of hope
With heads held high, one breath one people
Together with the world, Rightous and Humane.
VIETNAM, my Motherland ! – I pray my last wish
For our Homeland, together we unite as One.
More than forty years of heartbreaks and pain
One Heart, I pledge my loyalty to You – my Homeland !

Vo Dai Ton

**Overseas, National Day of Mourning – 43 years.
30 April, 1975-2018.**

www.vietnamvanhien.org